

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Pripisana se, pisma tiskaju po 5 ar. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 ar., za svaki redak više 5 ar. ili u slučaju opetovanja uz pogodbe sa upravom. Novci se šalju poštarskom upisnicom (za-šljeno postalo) na administraciju "Naše Sloge". Ime, prezime i naj-bliža pošta valja točno označiti.

Komu list nedodje na vrijeme, osim to javi odpravnitvu u otvoren pismu, za koje se ne plaća poštarine, ako se izvaza napiše: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Sloga rasta mala stvari, a sloga sve pokriva". Nar. Pos.

Izlazi svakog četvrtka na čitavom arku.

Dopisi se ne vraćaju ako se i ne tiskaju.

Nehiljgovorni listovi se neprimaju. Predplatna s postarom stoje 4 for., za seljake 3 for. na godinu. Razmjerno for. 3/4, i 1 za po-godine. Izvan crvenine tiska postarina.

Na malo jedan broj 3 novč.

Uredništvo i administracija naša s se u Via Carintia br. 25

Obćinski izbori u Pazinu.

U brojevima 28 i 29 ovoga lista opisali smo borbu prigodom obćinskih izbora u mjestnoj pazinskoj obćini, koji su se vršili poslednjih dana mjeseca junija i prvih dana mjeseca julija. U drugom i trećem tielu izabrani bijahu jednoglasno naši predloženici, a u I. tielu velikom većinom usuprot nečuvenim nezakonitostim, počinjenim po talijanskoj komisiji, koju je izvolio sastaviti obćinski načelnik prigodom izbora u I. tielu. Znali smo, da je načelnik odpraviv našu komisiju, koja je sudjelovala kod III. i II. tiela, počinio nezakonitost samo da poluču svoju svrhu, nu uvjereni o našoj pobjedi, niti smo se pobojali a niti pritužili proti takvom postupku, jer nehtjedomo zategnuti konstituiranja novozabranoga zastupstva. Protivna stranka htijue na kakav način pokrit svoj poraz, podniela je proti izboru utok, kaošto smo to javili u broju 29 od 17. julija. U utoku navadjali su četvorica njih, koji su taj utok podpi-sali, kako bi dobro bilo, da budu u zastupstvu zastupani i njihovi istomisljenici! Tvrdili su nadalje, da je jedino I. tielo na zakoniti način izabrano.

Na ovaj utok prispjela je pred kakvih 8 dana riešitba c. kr. namjestničtvu u Trstu, kojom su odbiti kao neosnovani prigovori proti izboru u III. i II. tielu a uništen izbor I. tiela, što je izabrano dne 3. julija, a to radi razloga, što je obćinski načelnik Innocent Fabris protuzakonito odpravio komisiju, koja je sudjelovala kod III. i II. tiela, i imenovao u I. tielu novu komisiju. Obćinski izborni red da nepredviđa nego jednu komisiju za sva tiela i to tim više, što moraju po lag §. 31. izbornoga reda izborni zapisnici biti podpisani od članova komisije, dočim

to se nije dogodilo u Pazinu, pošto su bile u službi dvie komisije.

Konačno je c. kr. namjestništvo opazilo c. kr. vladinomu povjereniku, koji je bio prisutan kod izbora I. tiela, da nije smio dopustiti, da načelnik protuzakonito postupi.

Bilo sada kako mu drago, c. kr. namjestništvo pripoznalo je nezakonitost načelnikova postupka u I. tielu i dotične talijanske komisije, al time izvrglo naš puk opet novoj borbi i napornoj radnji.

Usljed energičkoga poziva c. kr. kapetanata obćinski načelnik raspisao je novi izbor I. tiela, koji se ima obaviti četvrtak dne 4. septembra 1890.

Izbornici I. tiela! Sav naš narod u Istri i izvan Istre divio se je Vašoj muževnoj borbi dne 3. julija, gdje ste osvijetlili svoje pošteno lice i pokazali protivnikom, da želite ostati gospodari u svojoj kući.

Pohrlite opet i dne 4. septembra svi na birališće, da izaberete one muževe, koje ste i dne 3. julija izabrali. Nepožalite napora i truda, jer to zahtjeva našo narodno ime i naša čast, te imajte uvijek pred očima geslo: "u borbi je život!"

Obćinski izbori u Pomjanu.

I našim čitateljem i svakomu koj ikoliko poznade obćinu pomjansku poznato je, kako se tom obćinom, čisto slovenskom, upravlja. Ona je uzor onih slovenskih obćinah, u kojih upravljašu ljudi nadahnuti i vodjeni Talijani. Ona najjasnije dokazuje kako slovenska obćina, upravljana u talijanskom duhu znači nered, nezakonitost, nemoral. Dne 19. t. m. počeli su se tamo obavljati obćinski izbori i trajali za III. i II. izborno tielo toliko, da su do skrajnosti utrudili komisiju, vladinoga zastupnika, žandara, sve koji su njimi posla imali, te da se je biranje I. tiela moralo odložiti.

Dobromisljeći obćinari, oni naime, koji su uvidjeli, da se obćina do sadašnjom upravom približuje svojoj propasti i koji su želeli, da se uprava promjeni, pripravljali su se saakoliko vremena na izbora burku, i bili su toliko pripravili, da su stari upravitelji do zadnjega hipa poave zdvajali, nemoguće sastaviti niti liste kandidata. Obćinari su se posud odvrćali od njih, posud u njim jednako čute. Tu zgodu su izrabili obćinari Barotić te načelnik bujki i predsjednik istrijskoga političkoga društva dr. Venier i neki Vignini iz Brda blizu Bujah. I dočim su oni uspjeli u svojih namjerah, te skoro sve Krkavčane dobili na svoju stranu, obrabirali se i postavili na noge i drugi. Ohrabirali se prije svega prije već izdvojeni obćinski načelnik Guganz i tajnik Scherhanz. Sastavili su listu kandidata — a kako su bili u stiskah vidjeli se toga, što su u III. i II. tielu metnuli sedam naših kandidata. Učiniš to, trčali su u Koprar to tu prosili pomoći kod najvažnijih Talijanah, želeći imenito, da dođu glasovati oni koparski Paulani, koji imaju zemljišta, te tim izbornu pravu u obćini pomjanskoj. Njih je samo u III. tielu 94, i došlo jih većina k izborom, te bi bez njih bila nemoguća pobjeda protivnikah. Vudili su njih kao i ciela izbornu borbu za protivne strane, uz prije spomenutu trojicu sve po izbor junaci iz Koprar: načelnik Cobol, odvjetnici dr. Sandrin i dr. Benvenuti i dvojica Marsich. Tu se je jelo i pilo do mile volje. Meso i kruh rezalo se je kao da je po nitu, a vino se je točilo na kable. K tomu su birati i novca dobili od 1—5 forinčih, kako je koji vredniji bio.

U III. tielu glasovalo se je od 9 urah u jutro dne 19. do 9 u jutro dne 20. o. m. dakle 24 ure uz početak samo od dvijuh urah, dočim su izbori za to tielo bili raspisani za 19. o. m. Pobjedili su protivnici, te se tim usrešli za daljnju borbu; al nisu ni naši zdvojili, te se je u II. tielu raspjela jača borba nego u III.

Glasovalo se je u drugom tielu dva dana, a izbori za to II. i za I. tielo bili su raspisani samo za jedan dan za 20, kad su jedva izbori III. tiela avršili. A nije se avršilo niti izborah za II. tielo u jedan dan, već se je iste pretrgalo prvoga dana u večer, i prosiedilo njimi sljedeći dan. Prvi dan izborah II. tiela imala je naša stranka kakvih 30 glasovah većine, dočim je sljedeći dan poskoćio broj protivnih tako, da su oni imali većinu od 6 glasovah. Izbor I. tiela, koje je bio ustanovljen takodjer za 20. o. m., prenesao se je za nekoliko danah, jer da je izborna komisija i svi, koji su tu radili, bili tako utrudjeni, da nisu mogli dalje raditi.

Od naših odlikovali su se kod izborah osobito izbornici iz Manzana, rodnog sela načelnika Gugnza, glasjuć svi za našu listu, a proti onoj načelnika i njegovih zaštitnikah. Tako i Marežiani i Truškovci, osim sela Glemu, gdje se je našao čovjek, koj je do pred same izbore bio uz nas, a pak okrenuo vjerom i okrenuv svoje. Da mu se zna i za ime pak da se ga spominje u pomjanskoj obćini kao kod Grka Eñjait, on se zove Kodarin. Iz Pomjana, gdje je načelnik skoro svaki dan i gdje je sjelo obćini, glasovalo je za naše kao i iz Smarja kakve dvie trećine izbornikah. Za protivnike glasovali su skoro svi iz Krkavčah i Kostabonske župe, kao i trećina iz Smarja i Pomjana, te Paulani iz Koprar, kakvih 70 samo u III. tielu. Koparski načelnik Cobol i odvjetnik Sandrin, prem neizbornici, bili su uvijek u izbornoj dvorani blizu izborne komisije. U izbornoj dvorani, u koju su protivnici vudili i posve pijano ljude, da glasjuu, bilo je sve ljudmi naltučeno, a zrak i vrućina bila je takva, da se ni disati moglo, te da su i oni bili naltijeni p ouru dvie odajititi se, koji su imali paziti na zakon i na red. Tako se je udaljio kadak i politički komisar, da nepukne, čovjek, koji inače zaslužuje svaku hvalu za njegovu nepristranost. A što je radila komisija za njegova odsustva, to se nada točno ustanoviti — toliko pak je istina, da su glasovi protivnika za njegova odsustva poskoćivali.

To je kratak opis izborah, kakvih

PODLISTAK.

Lihvar i vino.

Napiseo Vinko Rubesša.

I. U slavnjači, što se uz cestu stisla, živila starica Mare sa jedincem Ivanom. Jošte u djetinstvu umrie mu otac, ostaviv ga nejačka majci na briži. Svu ljubav do svoga djeteta uložila ona u svoga Ivana, pa ga tetošila, a tetošeč uzgajala, da se i dnoom njim ponositi može. Dobri Bog kao joj doživjeti tu radost.

Kad bio čitavim mladićem, izruči mu gospodarstvo — onu slavnjaču i nješto malo kopavine. Ono oko toga gledao, snovao i radio, kako je znao i umio. U par godina, što je počeo gospodariti, prikupi nješto sjenokoše iz kuće, spravio kuću pod klieb, a i dopeljao malu Bietku u Italiju. Sada dalo se bolje živjeti. Al u to mu majku — staru Maru — počelo nješto u prsima poboljerali, pa negdje pod jesen ode k svomu drugu pod lipu. Umrie.

Tako ostao Ivan kao palac na ruci; bez oca i majke, bez roditelja i porodica. Bilo mu teško mučiti se, a ne znati za koga. Zato tim prezali majku, stao se ogledati

za djevojkom po selu. Bog i bogme namjeri se na djevojku, koja ga već dugo rado gledala.

Nu — stao Ivan umovati — tko će, da se žen, valja da najprije uredi kuću. Najprije Italicu, onda istom kravicu. Uz to valja imati i štogod pod palcem. Nije najljepše ženiti se u vjetar. Danas treba lonac, sutra rešet, pa ovo i ono, a ako je božja volja i zibku. A od kuda sve to, ako se ne ima gotovih?

S toga odluči u sviet, da što prištedi, pa onda po djevojku.

U proljeću sljedeće godine ne stalo ga, kao da se stope. Susjedno iznajmio gospodarstvo, pa nikomu do lvi ni: s Bogom!

Iza godine dana vrati se kući. Nije ih donesao na pregriti, nu ipak imao je koji krajcar. Nanjušili to njegovi drugovi, pa ga se ulovili, kao priljepak stiene. A on, da se pokaže velikodušnim, pozvao ih k Menigu na česu vina — na dobrodolicu. Tu se pilo do kasne noći.

Drugi dan podje Ivan do Meniga, da klin klinom izbije, kako no reče. Tako treći, četvrti dan, pogledav svaki put vrću na dno. Napokon, tješio se, da će malo odpočnuti, a onda se ozbiljno dati na posao. Al u njega uvijek grio suho, a uz suho grio i keas se suši. Prebrojio jednomo novce. Dobra trećina mu ih manjka! To ga opametilo. Zasukao rukave, pa pošteno

stao se snjojiti oko svoje kuće. Uredio sjenošku, prekopa polje, kupio koješta u kuću, pa djevojci u prositba. Al njezini roditelji o tom ni čuti.

Nije naša mljenica za kmetsko kuće. Tražite vi druge, rekli mu u brk, a on pokunjen kući. Tomu nije se nadao. Mjesec dana za tim, eto svatova u selu. Marin Ivan dopeljao pod otčinski krov Milku, kćer siromašnoga Ližija. Dopeljao ju, što no vele, голу i nugu, kao zadnju seljakinju.

Nitja za to, tješio ju Ivan. Samo da mi tebe dali, a za živjet i Ivan štogod ima.

Pa i živjeli. Ljubili se ko golubovi. On bacio se na gospodarstvo, a ona redila kuću, kuhala, prala, mela, a bogme prihvatila se i mošnice, pa za svojim Izvob.

Neđjeljom, poslije blagoslova, svjeli on u hlad pred kuću, pa razgovarali o gospodarstvu, ob ovom, ob onom.

Kadkad večer išli do Meniga, ženitbenoga im kuma. Ivan išao, da popije "kvartin", a Milka u kubinju, da se malo porazgovori sa kumom Tonicom.

Kad se vraćali, bio Ivan više puta "podkuren", pa ga žena morala peljati, da sebi izmjerio koju seosku grabu.

— Opet si Ivane previeš pio, reče mu jednomo putem. Nemoj tako, dragi. To ti škodi i duši i tielu.

— Ej, šta ćeš Valja da se malo okriepim. Ta inače radim kao živina.

— Ne velim ti, da no smiješ piti. Bože sačuvaj! Nu to mi je žao, što se tako gusto opijaj.

— Oho! Zar si to čela već zapoviedat.

— Ne. To mi ni na kraj pameti ne pada. Samo te molim, da toliko ne piješ. To ti škodi i zdravlju i keas.

— Valjda ne trojaj. Ako pijem, pijem za svoje. Liepo! Došla u kuću gola kao prst, pa sad hoće, da zapovieda —

Bilo to prvi puta, što se malo kručie poriećrali. U jutro se opet pomirili. Ona mu drage volje oprostila.

II.

Tko je bio taj Menigo? Bio to starikov čovjek, kratkih nogu, ovelike trbušine. Došao pred kojih deset godina u selo. Osvanuo jednog jutra kao da je s neba po. Nitko nije znao tko je, što je, ni odkuda je. Natučali samo, da je došao nekud iz Purlanije. Došao, kako vele, sa košarom. Prodavao vrpce, češlje, zrcalce, igle, konce i druge sitarije, kojih seoske kumice uvijek trebaju. A znao je i kioš-brave krpati, a i kolie. Po tom nagadjali odkad da je. Dapače potajno ga zvali Ktnjelom.

(Slijedi će).

Pomjenščina još nije doživjela, i takvih bijaše u prijašnjih godinama samo u Dalmaciji; a danas je samo po Istri. Uz svu Pirovu pobjedu, koju su protivnici izvojevali, i koja neznatno dođe li valjanom moći biti, mi se radujemo s tim izbori jer se je dokazalo, da se je narod naš u ovoj obćini, koja bijaše dosad uvijek talijanskim duhom upravljana, probudilo, i junački dignuo na noge, da stress tudjinski juram pak da bude svoj u svojoj kući. Nas boli u srce, što se je našlo naših ljudi, koji su se dali prodati za novac, za meso, za kruh, za vino, za zdjela leće; što bijaše i takovih, koji su našeg govorili: Talijani mi daju 5 forintih, dajte mi vi 3, pak ću za vas glasovati; što je u obće naših ljudi pokvareno tako, da svoju hipnu i valenu pohlepu predpostavljaju obćenitomu i svomu trajnomu dobru: al nismo ni iz daljeka mnenja, da onaj puk nije vriedan, da se za njega zauzmielje, i da bi se ga moralo pustiti, da padne u ždrielo talijanskoga moloha. Mi, moramo da i druge nije, zauzeti se za ona naše svjestne obćinare, koji se nisu dali podkupiti, koji su glasovali, kako njim je sarjest nalagala, za dobro obćine, kojih je većina u obćini (izuzev naime Paulane). Za nje bi se morali zauzeti i za to, da oni obstoje na stazi poštenja, i da jih pak i drugi, dosad slipeći sliede.

Sami protivnici nvidjaju, da je njihova pobjeda Pirova pobjeda, i da već ni nemože bit druge, da su oni za budućnost onaj obćini propali.

Puk je silno proti njim, najveć proti Koperskoj gospodi razjaren, i samo njegovoj prirodjenoj dobronosti se je zahvaliti, što njim se nije zla dogodilo. Rieđih od razjarena puka su dosta čuli, osobito kad su govali na: „Preti Cranci e Croati“. Medju ostalimi čuli su, da nisu „preti cranci e croati“ ukrali pokrajini 82 tisuće forintih.

Mi se stalno ufamo, da ako i bude volja gospodu koparsku i bujsku i u drugoj prilici pokazati se kod izborah, neće tako proći, neće uspjati, kako su iz opisanim način ovaj put uspjeli. Svaki nek se brine za svoja kuća. Medju tim nek bude s izbori u III. i II. tielu kako mu drago, naši nek se priprave za izbor u I. tielu. Nek nemalaksaju već nek podvostruče svoje sile, pak što Bog da i sreća junaka. Pobjede u I. tielu, mogli bi imati svoju većinu u zastupstvu, kad bi se desetorici I. tiela pridružilo onih 7 naših kojim su i protivnici dali svoje glasove. Na svakinačin: junački k izboru u I. tielu!

DOPISI.

Iz Oprtlja polovicom agusta 1890. Rieđko kada dobivate, g. uredniče, kakovu viest iz ove malo i za nas kmetove nearetne obćine, kano da bi ovdje svo u najboljom redu teklo, kano da bi nam sve same ruže cvale. Nu tko čete, da Vas o čemu obavijesti? Kmet ne, jer uz svu svoju volju i želju nemože, buduć da nepoznaje pisma — njegovu bu kulturonošici knježi ili bolje šarenjaci kratili su mu do danas i krute još dandanas sva sredstva, koja vode do naobrazbe — a mjesto toga tlače i pritiskuju ga sa svih strana, samo da mogu laglje s njim gospodovati.

Videć kako ostala braća širom Istre iznose na svetlo svoje jade i nevolje putem mile „Naše Sloge“ i kako jim se kadšto, akoprec, vrlo rieđko, sa strane protivnika dobaci kakova korica kruha, da se ih tim zasliepi, poznajući nadalje našu zapuštenost, naš nazadak, našu zasliepljenost i kako nam radi toga naša latinska gospoda uzkručuju i našu najvjetija prava, porabu našeg materinskog hrvatskog jezika, videć kako oni sve što hrvatskim duhom diše, avojim otrovnom jezikom crne, klevetu i truju, i znajuć, kako iz svih sila nastoje, da što više odnarde naš dobru puk, napisah, premda neuk kmet, ovo par redake za cienjeni Vas list, da bude i ostal: svijet znao za naše nevolje, da bude vidio kako se naši gospodari na nas skrbe.

Obćina naša jest jedna od manjih obćina Istre; broji jedva oko 5000 duša, koje sačinjava talijanska gnjezdo Oprtlje sa podobćinama: Zdreznj, Čepić, Gradin i Topolovac. Kako vam je poznato gospodare u ovoj skoro čisto hrvatskoj obćini (9 dieli Hrvata, a jedva 10 dio krojela i šarenjaka) po sili, proti volji hrvatskih kmetova, naši najveći protivnici, zagriženi šarenjaci oprtljanski, na glasu radi svojeg fino ponašanja prama svemu, što hrvatskim

duhom diše. Okruženi sa svih strana od čisto hrvatskih kmetova (zvan kakovog njihovog privrženika, koj neznajuć što je puštenje i značaj — ili nevidljivajuć u svojoj zasliepljenosti i svojem neznanstvu, kumo ga vodi lukavost krojelska), trube oni na sve četiri strane svijeta, da smo svi zgoljni Talijani, pokrivajuć svoju stvarnost što nijedan od izvanjskih kmetova ne govori kod kuće, ako ne hrvatskim materinskim jezikom. U svojoj mržji i strasti, a još više u strahu pred hrvatskim kmetom, koji će prije il kasnije svoje oči otvoriti, postavio se u glavu bilo silom bilo milom a nami gospodarima, a mi da moramo njima robovati, kano da bismo bili za to od Boga stvoreni. Da tu svoji nečistu svrhu postigou, služe se svimi mogućimi sredstvi, grdeć osobito mrzkom i poganskim načinom naših hrvatskih jezik, obispujuć svakoga, koji bi se usudio u tom jeziku u njihovoj kući, bilo u dućanu, bilo u uredu progovoriti, svakovrstnimi posvkami i klevetami; kratać nadalje kmetu svako sredstvo naobrazbe, a šireć svoje nazore i misli o budućem zemaljskom kraljevstvu tamo preko kaljuže morsk, a blaženoj zemlji.

Već vam je znano na koji način dolaze posvuda, a tako i ovdje naši protivnici do pobjede kod bilo kojih izbora. Neću o tom sada razpravljati, već postavimo, da su oni ovdje uvijek do sada poštenim načinom, zakonitim putem došli do pobjede, pa stavimo jim samo pitanje, da li su se oni pravednim i zakonitim načinom skrbili za cjelokupnu obćinu ili samo za svoje gnjezdo Oprtlje? Jesu li oni izpunili želje i prošnje svih svojih birača ili samo onih iz grada? Jesu li podali izvanjskim obćinam sredstva i prigode, da se naobrazbe ili pako samim gradjanom? Nisu li možda stavljali zaprieke, da nebi kmet izvanjski otvorio svoje oči? Nisu li napokon počeli nastojati, da nas unište izrenjem svojih društva i ustanovljujuć škole, kojim je svaki smjer, da odnarde hrvatsku djecu, da zamrse na materino mljeko, da zataje svoj materinski jezik i da na taj način postanu pogibeljni za druztvo čovječansko?

Na sva ta pitanja mjesto Talijana evo sliedeći pravedni odgovor: Istina je, da mi Talijani od vieka gospodarimo u ovoj obćini. Kako smo došli koji put do pobjede, to je za vas kmetove deveta brigastina je, da suo se mi u sve to vrieme skrbili skoro samo za naš gradić, polješav ga što bolje — gradeć ili uzdržavajuć u njem talijanska škola, šireć u njem duh talijanski, otvarajuć Hrvatom protivna društva, držeć pjeslove i zabave u svrhe, za koje ne treba, da vi znate; ustanoviv gradsku muziku žuljevi kmetiskimi za našu zabavu i za zabavu tojg našeg gosta, našeg istomišljenika itd.; istina je, opet sa druge strane, da se nismo haš ništa zauzeli za podobćine, u kojih prebitz čisto hrvatski kmet. A kako da se zauzmemo kad nam već sama rieć hrvatska smrdi više nego li vragu tamjan? Nismo se briuili za njihove putere ni staze; nije nas bolila glava što je kmet neuk i zasliepljen neznajući čitati ni pisati; nismo htjeli otvoriti mu škole ili prisiliti ga, da si sam gradi škole — već smo dapače, ako smo vidjeli ili doznali, da je koji otac obitelji doo privatno svoju djecu od bilo koga podučavati, nastojali, da to djelo osjetimo posluživ se pri tom djelom najgadnijim, naime špijuntvom, imajuć uvijek u pameti: Da je za kmeta motika i plng, e peroi knjiga za gospodu. Već tako i tako počeo nam je taj kmet zanovjetati, a da bi poznao pismo, tko bi onda pred njim živio, onda bi njegova mudrost, njegovu znanje nadkriilo našu slobu i našu lukavost.

(Konac sliedi).

Pogled po svietu.

Tret, dne 27. agusta 1890.

Austro-Ugarska: Naknadni izbori za istarski sabor u kmetiskih obćinah političkoga kotara Volosko obavili se dne 25. t. mj. Izbor izpao je kao što smo predvidjali — i kao prvi put lanjske godine — jednoglasno. Bolje i plemenitije osvete nemožemo si pomisliti od ove napram slavnoj većini zemaljskoga sabora u Poreču. Da je bilo talijanskoj gospodi čuti i viditi onu slogu i ljubav naših izbornika, onu njihovu odlučnu volju i odluku birati makar stoputa

iste predloženičke, prošla bi ih doista u buduću želja igrati se sa svjestnim narodom izbornoga kotara Volosko-Podgrad.

Dne 30. t. mj. obaviti će se naknadni izbor jednoga zastupnika za gradove Liburnije. Kako tamo danas stvari stoje, možemo utvrditi uzapried, da će svjestni gradjani naše Liburnije odlučno odsuditi postupak talijanske većine istarskoga sabora.

Dne 24. t. m. držao je češki zastupnik dr. Trojan u pražkom predgradju Smihov svojim biračem govor o češko-njemačkoj nagođbi. Zastupnik je izjavio, da je vazda bio proti nagođbi. Skupščina je prihvatila resoluciju, u kojoj se izražava staročeskoj stranci nepovjerenje a zastupniku Trojanu nalaze, da se u carevinskom vieću pridruži mladočeskim zastupnikom. Istoga dana sazvaio je dr. Gregr skupščinu birača u Kocenu, gdje je oštro pobijao nagođbu i odsudio staročesku stranku. U prihvaćenju resoluciji izriče se mladočeskim zastupnikom pouzdanje i bodri se jih, da uztraju i nadalje u borbi proti nagođbi.

U Tirolu pokrenuše Talijani živahnju agitaciju za razdieljenja Tirola u njemački i talijanski dio. Prvomu bilo bi glavno sjelo u Insbruku, drugomu u Trentu. Svaki od njih bi imao posebno zastupstvo a u skupnih poslovih zajedničko zemaljsko zastupstvo. Dodje li zbilja do takva razdieljenja, tada bi vlada morala u istom smislu podieliti Korušku, Štajersku i naše Primorje.

Odkritje Kačićeva spomenika zaokupilo je ovih dana sve hrvatske časopise bilo u kojoj hrvatskoj pokrajini. Tomu slavu pridružili se i drugi Slaveni, što nam pokazuje, da nije jošte posve izumro vez krvi medju nami i da se Slaveni sjećaju našega velikana, koji je onako krasno opjevao slavenske vitezove.

Rusija: Glavni je ruske novine slažu se u tom, da se je položaj nakon posjeta njemačkoga cesara u toliko promjenio, što imade sada veće nade, da će se uzdržati europski mir. Njemačka da ide za tim, da dodje do sporazumka izmedju Rusije i Njemačke, što će se dogoditi bude li ona više poštovala i podupirala ruske interese nego li je to do sada činila. Prvi njemački ministar ili kancelar Caprivi odlikovan je od cara Aleksandra najvećim ruskim redom.

Italija: Iz Rima brzojavljaju, da je vlada tamo razpustila dva irendentska društva t. j. druztvo „Oberdank“ i druztvo „Petar Barsanti“. Imena tih razpušćenih druztva govore jasno za čim su težili članovi i koja njim bijaše svrha. U talijanskom parlamentu biti će bez dvojbe vike i krike radi toga razpusta.

U slavu

Starca Milovana (zvonjelica).

Još mi zora navjestnica dana
Sladko mirno i spokojno čuva,
A u gori vila se umiva,
Da mi podje duž hrvatskog stana . . .

. . . Vila letnu . . . kita odabrana
Svad ju vienci i cviećem dariva,
Da ih nosi vesela i živa
Do spomena starca Milovana.

Redaj vience s vrpčami od zlata,
Sipaj cvieća u velikom broju
U Makaraku, vilo ualjata.

Al uz vience, uz uzdarja sva ta
Ded položi i tu pjesmu moju
Skromni pozdrav istarskog Hrvata!
- Rieka, 26. agusta 1890.

Rikard Katalinić-Jeršov.

Franina i Jurina

Fr. Ča bi reč, da ni bilo pondeljak nje-nega, pol miša pol tica videt na Volosken?

Jur. Ter znaš, da se boje svetla božjega.
Fr. Ma se nete bat sobotu.
Jur. Te stavit kakovu krpinu na obraz.

Fr. Lovranskemu meštru da te Slovenci iz Sežane diplom nest.

Jur. Ča bi reč?
Fr. Od veselja da j' dobil pravdu s „Frani-num i Jurinum“.

Fr. Mošćenički Pierin da j' kupil mli od malinara.

Jur. Bazaroni! Ča se j' va beci svrnul?
Fr. Deju, da će hodit po komisione od Brseča do Kastva sakeh balotacioni.

Različite viesti.

Izbor dvojice zastupnika u kmetiskih obćinah političkoga kotara Volosko. Dne 25. t. m. obavio se u gospodskom Voloskom izbor dvojice zastupnika za izvanjske obćine toga kotara. Svi izbornici ili fiducijari — njih 74 — pristupioe k izboru. Predsjednikom izborne komisije bijaše imenovan vječastni g. Ante Roguč, župnik-dekan iz Hrušice. Birati se počelo oko 9 sati u jutro. Vladu je zastupao jedan perovodja političke oblasti. Izbor bijaše gotov prije 11 sati. Svi izbornici glasovaše složno — kao jedan muž — za narodne predloženičke za g. Slavojca Jenka, načelnika u Podgradu i gosp. Matka Mandića, urednika našeg lista. Po dovršenom izboru zorioše složni izbornici u izbornoj dvorani trokratni: živio novoizabranim zastupnikom, a veseli uzkljici raz-njegoše se daleko po krasnom Voloskom.

Poslije podao sastao se keč objeda skoro svi izbornici u hotelu „Slatina“. Ovim se pridružilo i mnogo rodoljuba iz svega Voloskoga kotara. Za objeda vladalo je oduševljeno i iskreno veselje pudjari-vano rodoljubnimi govori i krasnom narodnom pjesmom. Izbornici iz podgradskoga kotara ostaviše nas oko 5 sati poslije podne dočim su malo kasnije otišli i braća Lovranci, Mošćeničani, Brsečani i Vepričani. Najzadnji otaše izbornici iz obćine Kastavske, koji se pozabaviše jošte na Voloskom i napokon kod Matulija.

Srce je svakomu od veselja skalalo gledajući onu ljubav i slogu, koja je za izbora i kod skupnog objeda vladala. A kad se tekao čuo oduševljene rieći onih svjestnih izbornika, većinom kmetstva ruke, morala ti skočiti na oko od zadovolja suza radosnosta. „Ne jedan put“, uzkljikuše dični naši izbornici, zagromiv se posećkim nasilnikom — „ne jedanput“, već sto puta bude li trebalo pohrliti čemo na izbore, da izaberemo opet i opet naš rodoljube i prijatelje, pak da njim „zaljemo u Poreč dokle god njim nasilje uzlogdi.“

Prostor nam lista za danas nedopušta, da progovorimo o toj narodnoj pobjedi obširnije, ali biti će i tomu zgode. Medjutim svetiao vam obraz vriedni birači i izbornici pol kotara Volosko i najradčinniji: živili!

K izborom za gradeve u Liburniji. Dne 30 t. mj. pozvani su izbornici gradova Kastav, Volosko, Lovran i Mošćenice, da si izaberu zastupnika na zemaljski sabor u Poreču. Borba biti će po svoj prilici ljuta kano i prošle godine. Agenti talijanskoga političkoga druztva obilazili su ovih dana gradove naše Liburnije. Došlo ih i preko Učke. Medju njimi bilo i talijanski zastupnika na zemaljskom saboru. Ovi nisu došli radi zabave u ovo doba godine, po ovoj vraćini. Njih nije drugo dovelo u one strane van zakana, da agitiraju, do spletakare, da zavaraju kakvoga slabica i prevrtljivca. U naš tvrdi Kastav nisu se podufali. Tamo su poslali stoga

dakle danu, u policijskoj zgradi, zar to no-
sardi po nibilistič?

Sa podnožja Učke pišu nam polovicom
agusta 1890. Zaučuvši, da nam je presvjeti
biskup imenovao župe-upraviteljem čast-
noga gospodina Frana Marčinka, stalo nam
je Vranjčanom življe kućati sreće od rado-
sti. A kako i nebi, kada nazirevamo u tom
našem nedavno nadolom duševnom pa-
sticu i otcu vrlig svećenika i odvažnog
rodoljuba, kakvog upravo krvavo potrebuje
naša pusta i zapuštena Vranja.

Ovom prigodom smatramo si dužnošću
zahvaliti najtoplije gosp. Petru Pikuli-
ću, koji je uz svoju župu Lupoglav
upravljao i vranjskom upravu požrtvovno;
nemareć na preveliku odajenost pojedinih
nemara, obilazio je sela i kuće po slabih
putevih pa i po najvećem nevremenu.
Nije sala upravljati rovno tima djevama
župama, koje su mogu vratiti među naj-
prostranije i najgorovitije. Hvala mu, sto-
put hvata! Strahim se ovdje očitovati, da
je i među nami seljaci zabludjelih ovaca,
da se je i u našem skromnom mjestancu
našlo bozsravnika, koji su prevrednom
gosp. P. Pikuliću, dok je bio našim
župnikom, ogorčavali i otežavali život.

Da, među nami kmetovi čistog hr-
vatskog ruda i jezika našlo se ih, koji se
podahu nečistim spletkam pazinske gos-
pode, te izvadjali njihove smradne i po-
gane osnove: činiti neprilike makar i
škodovati na putu i kod kuća i gdje god
je samo moguće; buniti prosti puk laži i
klevetami proti osobi, koja im nije po čadi
dotle, dok se čaša utrpiljivosti ne preljuje,
te ju ne odstrani od takovih smutljivaca.
Takvim načinom postupala je nekolicina
proti bitvašcu našem g. župniku, dok
najposlije nedostajalo da toga, da mu je
njeka divljačka ruka posjekla travu, čim
mu bijaše počinjena velika škoda. Razu-
mjije se, da je sve to veoma razžalostilo
njega, tim više, što vidi, da se u njego-
vom stadi, za koje radi dušom i tielom,
da ga punogne duševno i materijalno, na-
lazi stvorova, koji ogorčavaju život svomu
domurcu, svomu vlastitomu duševnom
otcu. — Tako odvoljen ostavi nas vriedni
župnik, koji je među nami preko dvas-
deset godina borovio. I tako eto ostasmo
dugo bez svoga vlastita župnika. Uzrok
tomu su samo dvojica, dva licumjerca,
dvis ništarije. Ako bi u napried rovali,
poštenje Vranjaca zahtjeva, osjetiti im
posao, ne obćiti s njimi, već ih prezirati,
jer takovi drugo ne zasluže, jer kvaro i
ozloglasuju cijelo selo.

Eto nam konačno g. Fr. Marčinka
u našoj sredini. Dobro došao! ključemo Ti
na dolazku razigranim srcem. Svomu rodu
i djelovanju naši čes ovdje prostrana
polja; pune ruke posla je među nekim
seljaci, dok se ne tatribi kukolji od pše-
nice, duk se ne izgadi što je pustio i
grbuvo. Ali samo ne valja klonuti duhom;
naći će se i ovdje prijatelja i pomagaca.
A kojima treba složniti silami nastojati
probuliti i unaprediti Hrvate pod milom
nam Učkom gorom. Budi nam u dvojici
savjetnici, u potrebah naših podpomagatelj,
namu i našoj družnoj dječici učitelji, pak
i u nas će goriti živ oganj ljubavi za Te.
Samo napried! Učkar.

Oluja od dne 25. t. m. Kojugod no-
vinu primemo u ruke, svaka govori o sil-
noj oluji, koja je vladala dne 25. t. m.
oko 6 sati, poslije podne. Oluja ta za-
hvatila je dobar dio Europe. U naših
stranah bijaše toli biesna, da se slične ni
stariji ljudi nesjećaju. Odasud dolaze gla-
savi o nesrećah na ljudskom životu, na
blagu stanovih i prirodinah.

Iz Tinjana pišu nam, da je tamo ve-
like štete naniela ta nesreća i to na kućah,
grozdju, drvetju itd. Vjetar da bijaše toli
jak, da je polomio skoro posve dvie krasne
ladonje a treću jako oštećio. Ta stabla,
za koja računa puk, da riese tinjanski trg
bar 300 godina, njihao je biesni vjetar
kao slabu granicu.

Na Pazinčini polomio je vjetar ta-
kodjer raznog stabalja, pobacao sa krovova
šlibeece a šlibeece na kazarni u Pazinu
odnio 60 metara daleko; u istoj kazarni
— sadašnjem kapetanatu — pao je zid
između dvih soba. Poslije oluje palo je i
njesto kiše ali ni izdaleka koliko je treba.
U našem noru dogodilo se više ne-
sreća. Tako je poginuo izmudju Pirana i
Salvora član imućne obitelji Cesaro sa
mladom suprugom a kod sv. Martina na
Cresu nasukao su austro-ugarski bark
„Sloboda“. Govori se, da je poginulo i tuj
njeholiko osoba.

Tjedni sajmovi u Zagrebu. Gradsko
zastupstvo u Zagrebu zaključilo je, da se
počam od 27. augusta t. g. drže u zagrebu
tjedni sajmovi i to svake sriede

ili ako na taj dan pada blagdan. prvoga
sljedećega dana, zatim na veliki čes-
tvtak i na Tomtinje (21. janara).
Poznatu je, da se na zagrebačke sajmove
davlja veliki broj rogata marve,
konja i krava. Upozorujemo s tuga
i naše mariuske trgovce i mesare na za-
grebačke tjedno sajmove, gdje će im se
pružiti prilika, da će moći uvijek liepoga
blaga uz povoljne ciane nabavljati. Je-
su na zagrebačkih sajmovih stieci čitava
produkcija stočarstva Hrvatske i sjeverne
Bosne. Sa zagrebačkih sajmova izvaša se
rogata marva i krma na sve strane. oso-
bito u austrijske zemlje, a konji u Italiju.

Liepi dar medicinskoga fakultetu.
„Hrvatskoj“ pišu: „Hrvatska omladina
cieneci svadjer plemenite ciljeve i povod-
zeći se za vriedniti idojali opet je poku-
zela, da Hrvatska imade nađe, da imade
zdravo djačstvo, zdravu mladež. Mi smo
ovo pridocieli malen darak na žitvenik
domovine, rekomo malen darak ali ugo-
dan sreć, ugodan nerodu. Dakako, da nas
je muke stajalo, dok smo skucali ovo nešto
novca, no mi smo je sa slasti podnieji,
jer smo bili uvjereni, da će od toga crpati
golemu korist naš mili narod. Taj liepi
darak stoji u 238 for. a v. što su ga
medju sobom sabrali abiturijenti gimnazija
i to: a) zagrebačke (njih 26) 100 for.;
b) riečke (26) 86 for.; c) vinkovačke (12)
28 for.; d) požeške (8) 16 for.; e) va-
raždinačke (4) 8 for. — k ovom pridružuju
se još abiturijenti gimnazije splitske, čim
će se dokumentirati solidarnost i zajednicu
među mladeži ov i onkraj Velebita. Želja
je ovih prinosnika, da se što prije ostvare
naše njihove i naše čitavoga naroda, da
se što prije podigne fakultet medicinski.“
Živili naši abiturijenti!

Prisposlano. *)

Izvolite uvratiti, veleštovani g. uređ-
nici, pod moju odgovornost sljedeće pri-
poslano, na što me uslovaše gospoda kod
porečke junte.

Dekretom 15. marča 1889 br. 580 i
616 nalozio mi je zemaljski odbor u Poreču
— kao predsjedniku cestovnoga odbora u
Buzetu — da prevedem hrvatska izvišća
istoga odbora od dne 29. i 31. janara 1889
br. 47 od 1888. na talijanski jezik. Tomu
nisam mogao zadovoljiti, jer se protivni
zakonu i jer nepoznam posve talijan-
skoga jezika.

Dekretom od dne 27. maja 1889 br.
580 i 616 pozvao me je zemaljski odbor,
da ovršim nalog dekretah od dne 15. marča
pod gornjimi brojevi t. j. da predložim
talijanski prevod pod pretajom na globu
od for. 20.

Oslanjajući se na nezakonitost takvog
zahtjeva i pobijajući ono iste paragrafe,
na kojih temelje gornji zahtjev i koji ne-
spominju ništa o jeziku, u kojem bi iziao
cestovni odbor dopisivati sa zemaljskim
odborom, odgovorih sl. zemaljskomu od-
boru, da njegovomu nezakonitomu zahtjevu
nemogu zadovoljiti.

Videći kako se samnom postupa od
strane zemaljskoga odbora, pritižbi se
visok. c. kr. ministarstvu unutarnjih posala
u Beču, koji mi je odgovorio, da nemože
poduzeti nikakve mjere u našem poslu.

Na to se utekoh kratkom spomenicom
Njeg. Veličanstvu premlotivomu našemu
cesaru i kralju Frano Josipu I. moleći ga,
da pošto sam kažnjem od zem. odbora
globom od 40 for. stoga, što se služim
kao predsjednik cestovnoga odbora jezikom
puka, koji me je kao takova izabro —
što ja držim posve zakonito — milostivo
mi odpušti gornju globu i da me rieši
dužnosti i časti predsjednika cestovnoga
odbora, predviđene u zakonu.

Odgovor je na to glasio: da se obra-
tim na c. kr. vrhovno sudište u Beču.

Nu pošto bi me to odvije stajalo i
neznajući kakav bih odgovor dobio, odlučih
se predati sav taj postupak zemaljskoga
odbora na javnost i upitati isti odbor:

1. Jeli mora čovjek gdje na svietu
pisati sa domaćimi oblastni u jeziku koj
nepoznaje?

2. Je li može sl. zemaljski odbor od
mene zahtjevati, da mu dopinjem u ne-
poznatomu mi jeziku i to naprkos čl. XIX.
državnog temeljnog zakona od god. 1867?

3. Može li me i smije radi toga ka-
zniti sl. zemaljski odbor u Poreču sa glo-
bom od 40 for.?

U Buzetu, 24. augusta 1890.
Fran Flago,
predsjednik cest. odbora.

*) Za slanke pod ovim naslovom neodgovara
Uredništvo.

Listuica uredništva.

Mnogobrojnim prijateljima i
znancima, koji čestitale pismeno i brojnoro
našemu uredniku prigodom njegovog općinog
sajnog izbora, neka bude ovim izrečena najsr-
dačnija zahvala.

G. Franu! Učinimo kako nam i sami sa-
vjetujete t. j. u koš. Da ste nam zdravo.

Listuica uprave.

Uplatili sa nadalje za „N. Sl.“ od 20. julja
do 31. julja sljedeće gospoda: J. L. Trat f. 2.50;
K. A. Basi f. 5; Prom. nar. drž. koj. Trat
(fogas) for. 4.50; Čitanić a Otaoac for. 2.50; J. P.
Dokriji for. 1; Fontana Trat (oglas) f. 7.50;
R. M. Pula for. 2; U. N. Pazin f. 4; O. B. Tre-
binje for. 5.50; M. I. Bakar f. 1; G. P. Kozala
f. 2; M. Š. Višnja f. 13; G. S. M. Kuterovo f.
2.50; T. A. Buje f. 3; S. I. Vučja Gorica f. 2; S.
M. Pantera for. 1; J. B. Sv. Lovreč f. 2; S.
F. Plomin f. 1.60; P. M. Zmaj f. 5; P. M. Sotak
B. for. 2; I. A. Cirkvenica for. 2; L. J. Trat
for. 2.50. (Sliedi.)

Lutrijski brojevi

Dne 16. augusta.				
Trat	55	67	24	8 21
Budapest	20	51	39	38 19
Linc	11	51	56	16 67
Innsbruck	24	42	9	53 76

Dne 27. augusta.				
Prog.	76	39	49	20 2
Lavor	22	56	19	49 17
Herrmannstadt	52	34	75	89 3

Oglas.

Na temelju čl. 15 družtvenih pravila
saziva se redovita godišnja skupščina
„Bratovščine hrvatskih ljudi
u Istri“, koja će se održavati u pro-
storijah „Narodnoga Doma“ u Kaštru u
ponedeljak dne 1. septembra 1890 u 3
sata poslije podne sa sljedećim dnevnim
redom:

1. Pozdrav predjednika.
 2. Izvištaj tajnika i blagajnika.
 3. Izbor upravljajućeg odbora.
 4. Izbor revizijsalnog odbora.
 5. Eventualni predlozi.
- Obdor „Bratovščine hrv. ljudi u Istri“
Kaštar, dne 25. augusta 1890.
Ante Turak
predjednik.

Živic i drug. u Trstu

imadu u svojem skladištu, ulica Zonta br. 5.
stakovrtnih strojeva za gospodarstvo te za
svaku drugu porabu, kano i sve ostalo što
spada na strojeve. Osobito preporučaju se
njihove sisaljke (pumpje) za vadijenje vode,
pretakanje vina, gašenje vatre, škropljenje
trta i bilja; cietri za vodovode te za svaku
drugu porabu iz lievanoga i kovanaog že-
ljeza, kovitra, kaećuka i lana; mlatilnice
i čitalnice žita, trebionice kuruze, slamo-
reznice, čitalnice. mastionice grozdja itd.
Prodavaju samo prokušanu izvrsnau iz-
vanjsku i domaću garantiranu robu uz nizke
ciane šaljuć ju svuda prostu od carine.

Za sada preporučamo osobito mlati-
lice i čitalnice žita sa opazkom, da naše
strojeve također sami popravljamo.

Doćim se bliža čas trgvanju grozdje,
preporučamo naše trde čitalnice i mlati-
lice (preše i mlince za grozdje).

Strojeve kod nas kupljene popravljamo
kad je od potrebe i pristrljublujemo za
oštećene dielove, druge dielove.

Schivitz & Comp.

Mejnarodni promet
prve Primorske družbe za prevažanje mēblav

KONRAD EXNER

via Squero Nuovo št. 7. skladišta via Ferriera
št. 9 (Telefon št. 265) v Trstu.

Fedračnice v Pulji, Gerici, uz Reki in v Opatici
Zavod za shranjivanje mēblav in efektovi.

Prevažanje mēblav vprejmljeno se na vse strani.
— Raspisuje in vprejmljeno se v varstvo
kovećki, zaboji, kočii itd.

Trgovinska agentura državnih železnice. —
Spedićijski bureau c. kr. južne železnice
v OPATICI.

Redna dovažanja in odvažanja do in od parnikov
— Naklađanje in raspisivanja na vse strani.
— Zastopniki v vseh mestih doma in v inozemstvu.
Služba za poštanje in birne pošiljke v pošiljkatve
u-s

Glavna agentura paroplovnih družb za
Istro in Dalmaciju.

NB. Prazni vozovi za prevažanje mēblav odpo-
šiljaju se točno na vse postaje. Informacije
točne in gratis. Vprašanja je stavljati di-
rektno na centralu v Trstu.

Traži mjesto.

Doktor prava sa petmjesečnom sud-
benom praksom, koji pozna slovenski,
hrvatski i njemački jezik, a ponješto
i talijanski, traži mjesto ko! odvjet-
nika ili bilježnika.
Ponudbe s uvjeti neka se šalju do
29. augusta na P. F. post-restant, Bre-
žice (Stajerska). 2-2

Grieta kol kašalj, hreputavica, premlaklost, narez,
zadavica, rora, zapala ušljah itd.
mogu se u kratko vrijeme izliječiti rabljenjem
NADARENII

Prendinijevih sladkišah (PASTIGLIE PRENDINI)

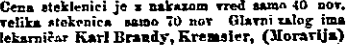
ite jih getovi Prandi. Isčar i lječar na Trsta
Veoma pomazi učiteljem, propovjednikom
itd. Prebđ-nik kašljūć noćih, navadne jutranje
hreputavice i grihah zapalah nestaje kao za čudo
uzimanjem ovih sladkišah.

Opazka. Valja se paziti od varalica, koji
je ponacijaju. Zato treba uvijek zahtjevati Pre-
ndinijevu sladkišu (Pastiglie Prendini) te gledati,
da bude na omotu kutijice (škatle) moj podpis.
Svaki komad tih sladkišah ima utisnuto na jednoj
strani „Pastiglie“, na drugoj „Prendini“.

Ciena 30 nt. kutijici zajedno sa naputkom.
Prošaju se u Prendinijevoj lječarni u Trstu
(Farmacia Prendini in Trieste) i u glavnoj
lječarnah svietu. 27-43

Marijaceijske želudacne kapljice

zvrstae zdravila pri vseh boleznah sa želuca.
Najprečelnija dobrota je po-
sebno vpliv njihov pri nečes-
nosti, slabosti želuca, ako u
gula smrti, napenjanju, kislem
pobujanju, koliki, želučastem
kataru, gorući (izvrcji) pri
preobilnoj produkciji sline, ru-
menici, bivanju in gojazju,
glavobolu, (ako je to želuca)
krč v želuca, zabavaji, pre-
obilnosti jedli in pijava v želuca.

Cena steklenice je u nakazom vred samo 40 nov.
velika steklenica samo 70 nov. Glavni zalog ima
lekarinar Karl Brandy, Kremasler, (Moravija).
Svaka rila: P. Pristno Marijaceijsko želuca
kapljice ponarejojejo in posnemajo se mnogo-
vrstno. V zasameje pristnosti mora biti zamota-
na vaska steklenica v rdeć omot, providen z
gornjo varasetae znakom ter mora biti na vsakeo
priloženom poduku za vporabo razun tega opo-
mjenja, da je bil isti tiskan v tiskarni g. Gusek-
a i Kremasler (Kremasler). 1-13

Marijaceijske pilule proti začepljenju.

Ovo više godina sa najboljim uspjehom rablje-
ne pilule proti začepljenju tieta patvere sa
mного Neka se vazi dakle na gornju zaštitnu
marku i na podpis liečarnika C. B. a d y, u
Kremaru. Ciena kutijici 20 kr. Zahoji sa 6 ku-
tija i for. Ako se novac unapred pošalje stoji
jedan zaboj for. 1.20, dva zaboja for. 2.20.

Marijaceijske želuca kapljice niso tajno
sredstvo. Deli, i kateri obojoi, osmanjeni so na
vakej steklenici priloženomu poduku za vporabo

Prave marijaceijske želudacne kapljice i ma-
rijaceijske pilule proti začepljenju dobivaju se
pravo u:

V Trstu u Lekarstvu: dr. Vittorio Serravallo
al Redentore (glavno skladište); pl. Leitcnburg
al Ercolo trionfante; do Leitcnburg Edward, alla
Salute: A. Praxmayer sa dca Mori; Prendini
Pietro, alla fontana impaviale; Benedetto Garavali
al sanazoe Trionfante; Antonio Suttina, Batt. al
Camello; Benedetto Vlah-Minasi, drovacka lie-
karna; Biazotto, all'oro nero. — U Se-
žani u lekarni: Filipa Ritschela, kao što i u
svih ostalih lekarnah.

Počilja blago dobro spravljeno in poštine protot

Teodor Slabanja

srebrav v Gorici, ulica Morelli št. 17,
priporeča se vlijudno pri visoko častiti
šehavščini v napravu cerkovnih posod in
orođja najnovreje oblike, kot: monstranc,
kelihov itd. itd. po najnižji ceni.

Stare reči popravi, ter jih v ognji pe-
zlati in posrebrti. Na blagovoljno vprašanje
radovoljno odgovarja. 47-34

Počilja blago dobro spravljeno in poštine protot

Gotov zaslužak.

Vsak priden mož more si na jako dostojen
način na dan prisluziti 5 do 10 goldinarjev, ako
prezame lukrativno zastavstvo za nek povodci
vdomaćem artiklu.

Agentje nastavljujo se po vseh mestih mo-
narhije in ako so rabljivi, dobe tudi stalno
plaćo.
Ponudbe je pošiljati: 10-10-5
J. Löwy, Budapest, Hatznergasse.

Tiskara Boland.